

elle rettigheder ved udøvelse af ophavsretten på områder, der er omfattet af ophavsrettens »særlige genstand«, dvs. områder, hvor det ikke drejer sig om ren omsætning i form af salg af fysiske produkter, men om en vedvarende udøvelse af en bestemt beføjelse over et ophavsretsbeskyttet værk.

Det er Videogramdistributørforeningens opfattelse, at udlejnings-/udlånsdirektivet ikke tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en udlejningsret kan afgrænses territorielt inden for EU. De konsumptionsregler, der er indeholdt i direktivet, og som går igen i ministeriets forslag til ny ophavsretslov, afgør ikke dette spørgsmål. Hensigten med direktivet har været at styrke rettighedshaverens position, og det kan derfor med de såkaldte Coditel-sager og ovennævnte Warner-sag i mente hævdes, at Fællesskaberne netop har respekteret, at visse særlige immaterielle rettigheder i medfør af EØF-traktatens artikel 36 har forrang frem for princippet om varernes fri bevægelighed.

Såfremt ministeriet mod forventning måtte være af den opfattelse, at der i EF-direktivet om udlejning og udlån skulle kunne indlægges noget om en begrænsning af retten til at bestemme udlejning som et territorielt anliggende, vil jeg meget gerne drøfte denne problemstilling med ministeriet, forinden et svar til Home Entertainment Export afsendes.

Med venlig hilsen

Johan Schlüter
(sign.)

Spm. nr. S 72

Til skatteministeren (19/10 94) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren give en oversigt over, hvilke europæiske lande der i deres skattelovgivning anvender en carry-back-ordning, sådan at erhvervsdrivende virksomheder kan tilbageføre et skattemæssigt underskud i et regnskabsår til foregående regnskabsår med overskud?«

Begrundelse

Behovet for indførelse af en carry-back-ordning her i landet har ofte været drøftet, og kravet herom vil højst sandsynligt blive forstærket i de kommende år.

Spørgsmålet stilles med det formål at få fremlagt en ajourført oversigt, der angiver, hvilke europæiske lande der allerede benytter carry-back-princippet i deres skattelovgivning.

Svar (28/10 94)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Ifølge de foreliggende oplysninger er der 5 lande, der benytter carry-back i deres skattelovgivning, nemlig følgende:

England	3 år
Frankrig	3 år
Holland	3 år
Norge (ved likvidation)	2 år
Tyskland	2 år

Ud over Danmark har følgende lande ikke carry-back:

Belgien, Finland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal, Schweiz, Spanien, Sverige og Østrig.

Spm. nr. S 73

Til skatteministeren (19/10 94) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Er ministeren villig til at overveje indførelse af en carry-back-ordning i dansk skattelovgivning, og er ministeren villig til yderligere at overveje en udvidelse af carry-forward-princippet, således at skattemæssige underskud kan fremføres i en længere årrække end efter de i dag gældende regler?«

Begrundelse

Behovet for indførelse af en carry-back-ordning her i landet har ofte været drøftet, og kravet herom er nu på ny blevet aktualiseret af Handelskammeret, der i sit forslag til en kommende erhvervs politik bl.a. peger på dette.

Carry-back giver en erhvervsdrivende virksomhed mulighed for at føre et skattemæssigt underskud tilbage på tidligere års overskud, hvorved opnås en overordentlig fornuftig udjævning af skattebyrden med en – totalt set – mere retfærdig beskatning. Udjævningen er også set ud fra en samfundsmæssig synsvinkel sundere, fordi erhvervs virksomheder, der har